

15^e Zondag door het Jaar A

*Gij hebt ons land verzorgd en besproeid,
het rijk en vruchtbaar gemaakt. (Ps 65,10)*

Van leven naar eucharistie

Iedereen die door zijn ideeën en ondernemingen meer dan begane wegen wil bewandelen, iedereen die beroep doet op medewerking van anderen, weet zeer goed dat hij mislukkingen en ontgoochelingen zal kennen. Hij maakt er zich geen illusies over hoe zijn woorden en voorstellen zullen onthaald worden. Sommigen staan er voor open, anderen sluiten er zich voor af. Zijn zin voor kritiek helpt hem zijn optimisme te temperen. Maar hij houdt vol. Hij vertrouwt erop dat zijn werk uiteindelijk zal lukken.

Eerste lezing

Jesaja 55,10-11

Zo spreekt de Heer: "Zoals de regen en de sneeuw uit de hemel vallen en daar pas terugkeren wanneer zij de aarde hebben gedrenkt, haar vruchtbaar hebben gemaakt en haar met groen hebben bedekt, wanneer zij het zaad aan de zaaier hebben gegeven en het brood aan wie moet eten, zó zal het ook gaan met het woord dat komt uit mijn mond; het keert niet vruchteloos naar Mij terug; het keert pas weer wanneer het mijn wil heeft volbracht en zijn zending heeft vervuld."

Tweede lezing

Romeinen 8,18-23

Broeders en zusters, ik ben ervan overtuigd, dat het lijden van deze tijd niet opweegt tegen de heerlijkheid waarvan ons de openbaring te wachten staat. Ook de schepping verlangt vurig naar de openbaring van Gods kinderen. Want zij is onderworpen aan een zinloos bestaan, niet omdat zij het zelf wil, maar door de wil van Hem die haar daaraan onderworpen heeft. Maar zij is niet zonder hoop, want ook de schepping zal verlost

worden uit de slavernij der vergankelijkheid en delen in de glorierijke vrijheid van de kinderen Gods. Wij weten immers dat de hele natuur kreunt en barensweeën lijdt, altijd door. En niet alleen zij, ook wij zelf, die toch reeds de eerstelingen van de geest hebben ontvangen, ook wij zuchten over ons eigen lot, zolang wij nog wachten op de verlossing van ons lichaam.

Evangelie

Matteüs 13,1-9

Op zekere dag had Jezus zijn huis verlaten en zat aan de oever van het meer. Toen verzamelde zich bij Hem een menigte zo talrijk, dat Hij in een boot moest stappen om daar plaats te nemen, terwijl de hele menigte langs het strand bleef staan. Hij sprak tot hen over vele dingen in gelijkenissen. "Eens, zo begon Hij, ging een zaaier uit om te zaaien. Bij het zaaien viel een gedeelte op de weg en de vogels kwamen het opeten. Een ander gedeelte viel op de rotsachtige plekken, waar het niet veel aarde had; het schoot snel op omdat het in ondiepe grond lag. Toen de zon was opgekomen, kreeg het te lijden van de hitte, zodat het verdorde bij gebrek aan wortel. Weer een ander gedeelte viel onder de distels en deze schoten op, zodat het verstikte. Een ander gedeelte tenslotte viel op goede grond en leverde vrucht op: deels honderd-, deels zestig-, deels dertigvoudig. Wie oren heeft, hij luistere."

Van eucharistie naar leven

Jezus' leerlingen stelden zich heel wat vragen. Wij eveneens. Kan de Kerk de huidige crisis te boven komen? Werken wij niet tevergeefs? Zal de algemene onverschilligheid het halen? Wij moeten nieuwe moed opdoen bij het zuivere optimisme van het evangelie. Heeft God dan zijn woord vergeefs uitgezaaid doorheen de geschiedenis? Is de wereld niet in staat een stukje vruchtbare grond te leveren? De mensen mogen zich niet opsluiten in hun egoïsme en hun hoogmoed. Zij mogen niet alleen op zichzelf en op hun rijkdom betrouwen. Maar zij moeten zich met vertrouwen openstellen voor die liefde van God die hen roept tot het heil.

15^e Zondag door het Jaar A

*Gij hebt ons land verzorgd en besproeid,
het rijk en vruchtbaar gemaakt. (Ps 65,10)*

Van leven naar eucharistie

Iedereen die door zijn ideeën en ondernemingen meer dan begane wegen wil bewandelen, iedereen die beroep doet op medewerking van anderen, weet zeer goed dat hij mislukkingen en ontgoochelingen zal kennen. Hij maakt er zich geen illusies over hoe zijn woorden en voorstellen zullen onthaald worden. Sommigen staan er voor open, anderen sluiten er zich voor af. Zijn zin voor kritiek helpt hem zijn optimisme te temperen. Maar hij houdt vol. Hij vertrouwt erop dat zijn werk uiteindelijk zal lukken.

Eerste lezing

Jesaja 55,10-11

Zo spreekt de Heer: "Zoals de regen en de sneeuw uit de hemel vallen en daar pas terugkeren wanneer zij de aarde hebben gedrenkt, haar vruchtbaar hebben gemaakt en haar met groen hebben bedekt, wanneer zij het zaad aan de zaaier hebben gegeven en het brood aan wie moet eten, zó zal het ook gaan met het woord dat komt uit mijn mond; het keert niet vruchteloos naar Mij terug; het keert pas weer wanneer het mijn wil heeft volbracht en zijn zending heeft vervuld."

Tweede lezing

Romeinen 8,18-23

Broeders en zusters, ik ben ervan overtuigd, dat het lijden van deze tijd niet opweegt tegen de heerlijkheid waarvan ons de openbaring te wachten staat. Ook de schepping verlangt vurig naar de openbaring van Gods kinderen. Want zij is onderworpen aan een zinloos bestaan, niet omdat zij het zelf wil, maar door de wil van Hem die haar daaraan onderworpen heeft. Maar zij is niet zonder hoop, want ook de schepping zal verlost worden uit de slavernij der vergankelijkheid en delen in de glorierijke vrijheid van de kinderen Gods. Wij weten immers dat de hele natuur kreunt en barensweeën lijdt, altijd door. En niet alleen zij, ook wij zelf, die toch reeds de eerstelingen van de geest hebben ontvangen, ook wij zuchten over ons eigen lot, zolang wij nog wachten op de verlossing van ons lichaam.

Op zekere dag had Jezus zijn huis verlaten en zat aan de oever van het meer. Toen verzamelde zich bij Hem een menigte zo talrijk, dat Hij in een boot moest stappen om daar plaats te nemen, terwijl de hele menigte langs het strand bleef staan. Hij sprak tot hen over vele dingen in gelijkenissen. "Eens, zo begon Hij, ging een zaaier uit om te zaaien. Bij het zaaien viel een gedeelte op de weg en de vogels kwamen het opeten. Een ander gedeelte viel op de rotsachtige plekken, waar het niet veel aarde had; het schoot snel op omdat het in ondiepe grond lag. Toen de zon was opgekomen, kreeg het te lijden van de hitte, zodat het verdorde bij gebrek aan wortel. Weer een ander gedeelte viel onder de distels en deze schoten op, zodat het verstikte. Een ander gedeelte tenslotte viel op goede grond en leverde vrucht op: deels honderd-, deels zestig-, deels dertigvoudig. Wie oren heeft, hij luistere." Zijn leerlingen kwamen Hem vragen: "Waarom spreekt Gij tot hen in gelijkenissen?" Hij gaf hun ten antwoord: "Aan u is het gegeven de geheimen van het Rijk der hemelen te kennen, maar aan hen is het niet gegeven. Aan wie heeft, zal gegeven worden, en wel in overvloed; maar wie niet heeft, hem zal nog ontnomen worden, zelfs wat hij heeft. Als Ik tot hen spreek in gelijkenissen, dan is het omdat zij, ofschoon zij ogen hebben, niet zien en ofschoon zij oren hebben, niet horen of begrijpen. Zo wordt in hen de profetie van Jesaja vervuld die aldus luidt: Met uw oren zult gij luisteren en toch niet verstaan, met uw ogen zult gij kijken en toch niet zien. Want verhard is het hart van dit volk, met hun oren luisteren ze slecht en hun ogen doen zij dicht, uit vrees dat zij zouden zien met hun ogen, met hun oren zouden horen, met hun hart zouden verstaan, zich zouden bekeren en Ik hen zou genezen. Maar gelukkig úw ogen, omdat zij zien, en úw oren, omdat zij horen! Want voorwaar, Ik zeg u: vele profeten en rechtvaardigen hebben verlangd te zien wat gij ziet, maar zij hebben het niet gezien; en te horen wat gij hoort, maar zij hebben het niet gehoord. Gij dan, luistert naar de gelijkenis van de zaaier: Zo dikwijls iemand het woord van het Koninkrijk wel hoort maar niet begrijpt, komt de boze en roofstoot weg wat gezaaid ligt in zijn hart; dat is hij die op de weg gezaaid is. Die op rotsachtige plekken werd gezaaid, is hij die het woord hoort en het terstond met blijdschap opneemt: maar hij heeft geen wortel geschoten, hij leeft bij het ogenblik, en als hij omwille van het woord onderdrukt of vervolgd wordt, komt hij onmiddellijk ten val. Die gezaaid werd tussen distels is hij die het woord wel hoort, maar dit wordt door de zorgen van de wereld en de begoocheling van de rijkdom verstikt en zo blijft het zonder vrucht. Maar die in goede aarde werd gezaaid, is hij die het woord hoort en begrijpt en daarom vrucht draagt; bij de één is de opbrengst honderdvoudig, bij een ander zestigvoudig en bij een ander dertigvoudig."

Van eucharistie naar leven

Jezus' leerlingen stelden zich heel wat vragen. Wij eveneens. Kan de Kerk de huidige crisis te boven komen? Werken wij niet tevergeefs? Zal de algemene onverschilligheid het halen? Wij moeten nieuwe moed opdoen bij het zuivere optimisme van het evangelie. Heeft God dan zijn woord vergeefs uitgezaaid doorheen de geschiedenis? Is de wereld niet in staat een stukje vruchtbare grond te leveren? De mensen mogen zich niet opsluiten in hun egoïsme en hun hoogmoed. Zij mogen niet alleen op zichzelf en op hun rijkdom betrouwen. Maar zij moeten zich met vertrouwen openstellen voor die liefde van God die hen roept tot het heil.